

Hat / hekaýá

Category: Hekaýalar, Kitapcy, Sözler

написано kitapcy | 22 января, 2025

Hat / hekaýá HAT

Tanyş aýak sesleri eşidildi. Kitapdan ýüzümi galдырман oturşyma, bu gelýäniň şoldugyny aňşyrdym. Ol säginjek ýaly etdi-de, geçip gitdi. Meniň bir zatlar diýmegime, garaşdymy, nämemi, ýene bolmansom, yzna öwrüldi:

– Salam!

Men bu salamy boş goýup biljek däldim:

– Salam!

– Gowumysyňz, işleriňiz oňatmy?!

Kitapdan ýüzümi sowman oturşymy görevensoň, ol täzeden habar gatmaly boldy:

– Be-e, beýle ünsüňizi bölmez ýaly, näme kitap okaýaňyz?!

Men ýüzley jogap gaýtardym:

– Aý... bir kitap.

– Mümkün bolsa, görüp bilerinmi?!

Meniň hiç zat diýmedigim üçin, ol eşitmedimikä diýen terzde medeniýetli labzyny dowam etdi:

– Belki, okamaga berersiňiz?!

Ahyr başymy galdyrdym-da, munuň üýtgesik kitap däldigini oňa düşündirmek isledim:

– Bu bir rus sözlük kitaby, (men uludan demimi alyp goýberdim) muny islendik kitaphanada, ýa bolmasa kitap dükanyndan tapyp bolýar.

Ol bada-bat aýlawly sözünü sugşuryp goýberdi:

– Islendik tapan ýeriňden alyp bolmazmyka?!

Nähilem bolsa, onuň alçaklygy maňa ýarady. Kitabymy ýapdym-da, oňa uzatdym:

– Alyň, wagtynda gowşurmagy unutmaň!

Ol kanagatlanma duýgusy bilen kitaba elini uzatdy.

...Daşlaşyp barýan aýak sesleri bolsa, mejbury ýagdaýa kaýyllykdan ädilýäne çalymdaş eşidilýärди.

Bir aýa golaý wagt geçipdi. Bir gün işden gelýärkäm onuň jigisi ýolumda duran eken. Ýetip-ýetmänkäm ol maňa ýüzlendi:

– Salam!

– Salam, gowumyň, jigim?!

– Neme, ine, şuny size doganym iberdi. Taňryýalkasyn diýdi.

Men kitaby aljagam bolmadym-da:

– Jigim, muny doganyňa eltip berdejik: “Amanady öz elleriň bilen gowşursyn!” diýdi diý. Düşündiň gerek?! –diýdim.

Ol beýle jogaba garaşmadyk bolar-ly, ikirjiňlenjek ýaly etdi-de, nalaç yzyna ýoneldi...

... Bir gün bolsa, işe gümra bolup otyrkam, ýene-de tanyş ädimaleriň sesi gulagyma gelen ýaly boldy. Bu gezegem onuň islendik söz oýnatmalaryndan gapyl galmažlyk üçin özumi dürsedim.

Ol geldi-de, başyny atdy. Menem başymy atdym. Biz salamlaşmagyň şeýle aňsat usulyny ulandyk. Ol agras görnüşde:

– Ine, kitabyňyz-a okadym, sag boluň – diýdi. Men onuň sözlerini dykgat bilen diňleyärdim. Kitabyň täsirini barlamak üçin özüce sorag beren boldum:

– Nähili, kitap göwnüňize ýaradymy?!

Ol şol adaty alçaklygy bilen jogap berdi:

– Asyl ýöne...

– Bolaýypdyr...

Ol sagbollaşýan äheňde başyny atdy. Menem başymy atdym. Biz sagbollaşmagyň hem şeýle aňsat usulyny ullanmaly bolduk. Onuň bolşy bärden bahyrak gaýdanyny kem görmeýäne meňzeýärdi. Kitabyň baş sahabyny açanym hem şoldy weli, bir kagyz stola typyp düşdi. Men bu hatyň kitaba bir hepde mundan öň, oglanjygyň getiren günü salnandygyna okamsoň göz ýetirdim.

...Tanyş ädimaleriň barha uzaklaşyp barýan sesi eşidildi. Göýä ol gitdigiçe ýüregimiň jümmüşine aralaşyp barýan ýalydy...

Aýgül AŞYRMÄDOWA. Hekaýalar